

VŠEHOCHUŤ

Říjen 2025

LOS MIRALLES - TAJEMNÉ CIVILIZACE
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - ATENI
NAIVISTÉ - BRIAN PEARCE
SCIFI - JACK VANCE
PŘIJÍMAČKY Z MATEMATIKY OXFORD

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI,

máme říjen. Ne že by nebyly nápady, ale začíná mi to připadat stále stejné. Uvidíme zda do budoucna nezměním obsah, otázkou ovšem je, zda to bude čtivé pro "širokou veřejnost". Dnes se zastavíme v Andalusii, kde se podíváme na ztracenou civilizaci v Los Miralles a také u naivisty Pearce v Británii. Proletíme se se skupinou asteroidů Ateni do které patří již dříve zde zmiňovaný asteroid Apophis. Seznámíme se s dalším klasikem sci-fi Jackem Vancem. Projdeme se další naší krásnou zříceninou, hradem Košťálov. A budem dále pokračovat v historii Litoměřického hradu. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Pro velký úspěch opět uveřejňuji foto kocoura. Kocour vodu pije, packy si umyje. Pij kocoure pij, uši si umyj. A přidávám naše krásné kyticky na parapetech oknech.

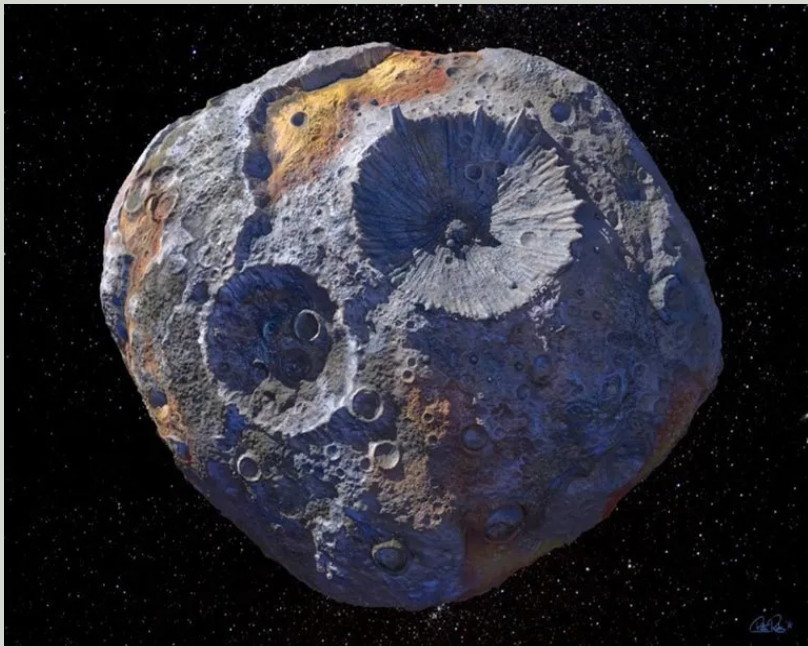

BLOGOVÁNÍ

Dívám se z okna. Brzy budou Vánoce. Ha, ha. V září bylo i pár dnů docela babí léto, taxem byl i zkontrolovat klub. Stále 39. Dopsal jsem přehled (kompilaci, bez AI) prvočísel, je to na mých webovkách. Ještě mám rozpracován problém, který jsem pracovně

nazval $x+1/x$. Jednotkové rovnice. Tam ještě musím dopočítat nějaké příklady. V Galerii standardní kustodovské zaměstnání, dokonce i občas někdo přijde a zajímá se o staré umění s náboženskou tematikou. Jo a doplňuji vzdělání. Čtu Wallasovky.

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, planetkách, kometách. Takové malé opakování astronomie. Dnes skupina asteroidů Ateni.

1

2

Naivisté

Walter Bryan Pearce (25. července 1929 – 11. ledna 2007) byl britský malíř. Byl uznáván jako jeden z předních britských naivních umělců.

Tajemné civilizace

Los Miralles - Španělsko - je prehistorická archeologická lokalita v jihovýchodním Španělsku, která obsahuje pozůstatky rozsáhlého neolitického sídliště, jednoho z největších známých opevněných sídlišť z tohoto období v Evropě.

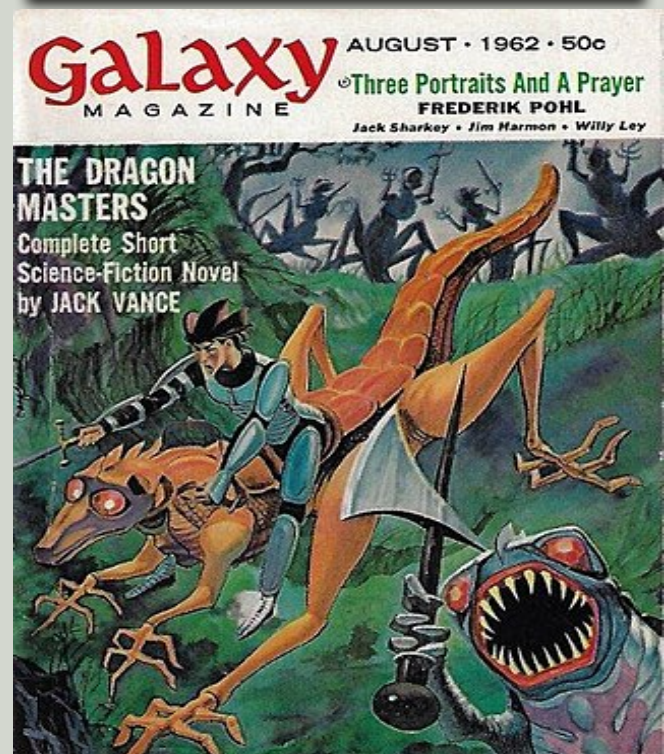
3

Sci-fi a fantasy

Další z klasiků sci-fi. Jack Vance.

5

Sluneční soustava - Ateni

Atenova skupina (též zkráceně Ateni) je skupina planetek, jejichž dráhy protínají oběžnou dráhu Země, a jejichž oběžná doba je kratší než jeden rok. Je pojmenována po první katalogizované planetce tohoto druhu, (2062) Aten, kterou objevila E. F. Helinová 7. ledna 1976 na Observatoři Mt. Palomar.

Dráhy planetek atenovy skupiny

Ateni kříží zemskou dráhu a v perihelu se dostávají ke Slunci blíže než Země, některé dokonce blíže než planeta Venuše a výjimečně (např. planetky (66391) 1999 KW4 nebo 2000 BD19) dokonce než Merkur. Velké poloosy jejich drah jsou vždy menší než 1 AU, jejich dráhy tak leží z větší části uvnitř dráhy naší Země a doba oběhu kolem Slunce je kratší než 1 rok. Vzhledem k charakteru

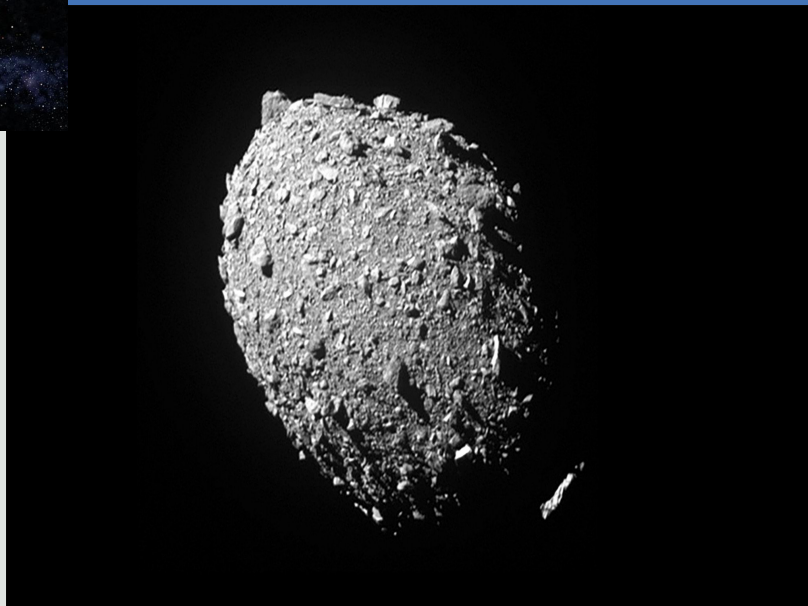
své dráhy patří některé z nich také do kategorií potenciálně nebezpečných planetek a blízkozemních objektů.

Občas se do této skupiny zařazují i planetky ze skupiny Apohelů, tedy tělesa, jejichž celá oběžná dráha leží uvnitř oběžné dráhy Země.

Představitelé

Největší z této skupiny je planetka (2340) Hathor s průměrem přibližně 5,3 km.

Nejdéle známou planetkou tohoto typu je objekt, objevený 5. prosince 1954, který dostal předběžné označení 1954 XA, ale krátce po objevu byl ztracen. Teprve po 49 letech bylo 21. října 2003 v rámci programu LINEAR na Lincolnově observatoři v Novém

Mexiku zpozorováno těleso 2003 UC20, u kterého bylo po několika dnech sledování zjištěno, že se s vysokou

pravděpodobností jedná o ztracenou planetku 1954 XA. Ze známých planetek patří do této skupiny také Zemi ohrožující (99942) Apophis. V únoru 2011 se do této třídy objektů zařadila také planetka 2011 CQ1, která při svém průletu kolem Země výrazně změnila svou dráhu a byla do skupiny Ateni přesunuta z Apollonovy skupiny objektů.

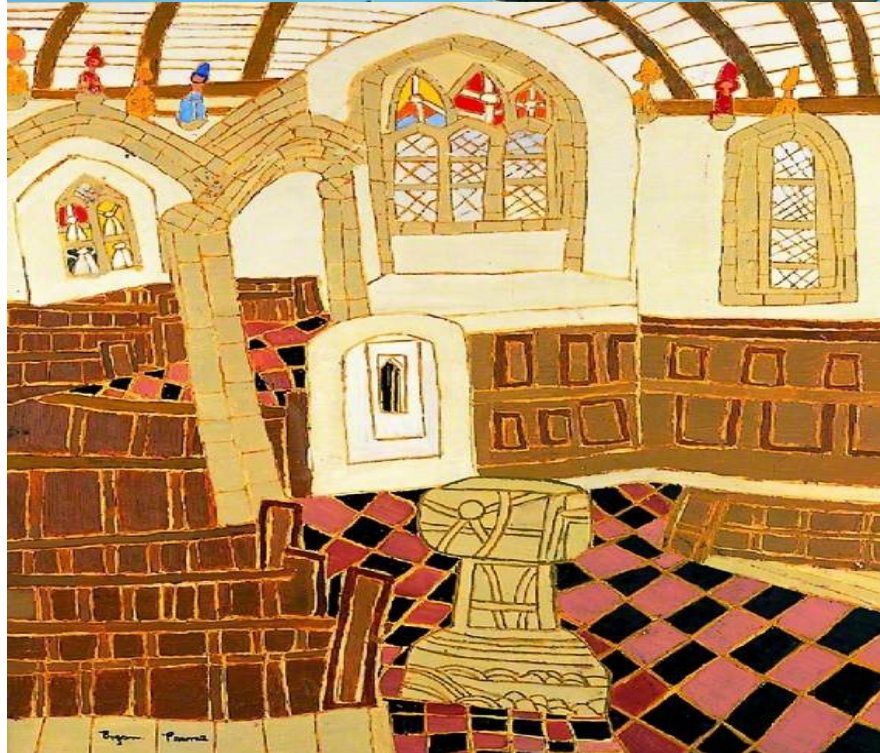
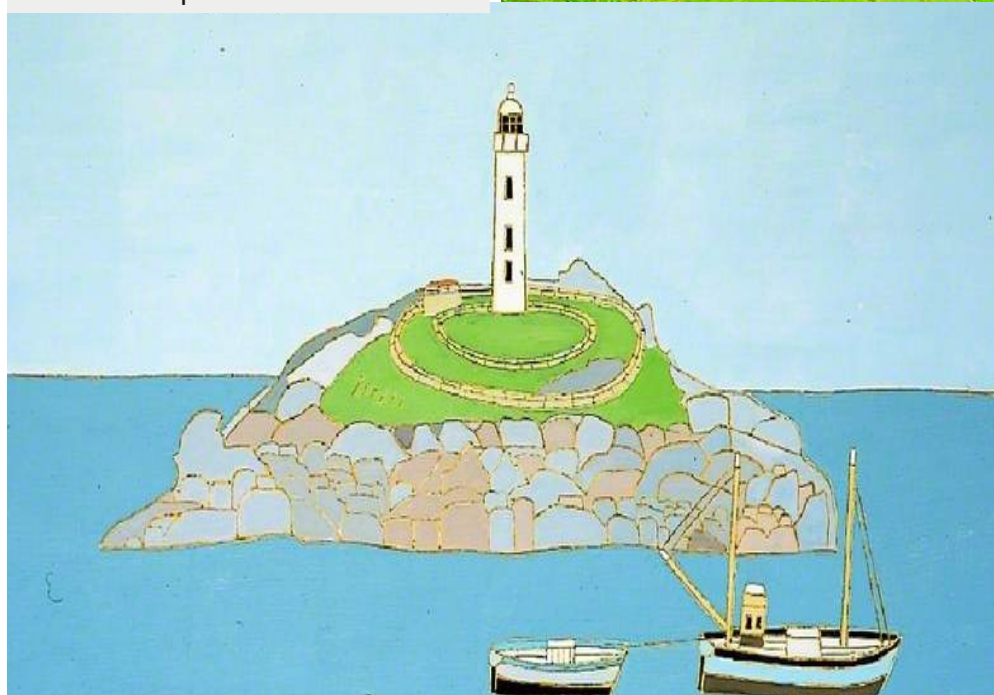

Naivisté - Brian Pearce

Walter Bryan Pearce (25. července 1929 – 11. ledna 2007) byl britský malíř. Byl uznáván jako jeden z předních britských naivních umělců.

Pearce se specializoval na obrazy svého rodného města a okolní oblasti Penwith, kreslené typicky plochým stylem, s plochými jasnými barvami obklopenými těžkými konturami, jako vitráže. Jeho poruchy učení dodaly jeho umění, slovy Petera Lanyon, „přímější uvědomění“ než pouhé pozorování.

Pod vedením Denise Mitchella se v roce 1957 připojil k Penwith Society of Arts a Newlyn Society of Artists. Svou první samostatnou

výstavu měl v roce 1959 v galerii Newlyn poblíž Penzance a svou první samostatnou výstavu v Londýně v galerii St Martin's v roce 1962. Retrospektivy se konaly na různých místech v letech 1966 až 2004, zejména v galerii Penwith v roce 1966, v Muzeu moderního umění v Oxfordu v roce 1975, v Královském muzeu Cornwall v Truro v roce 2000 a v galerii Victoria Art v Bathu v roce 2004. Ukázky jeho děl jsou uloženy v mnoha veřejných galeriích. Jeho obchodní záležitosti řešila nejprve jeho rodina a nakonec správci, což mu umožnilo soustředit se na své umění. Ve druhé polovině jeho kariéry byla velká část jeho děl vytvořena a prodána ve formě tisků v relativně malých podepsaných, číslovaných nákladech. Některé z nich byly malé ručně vyrobené lepty, s nimiž se umělec „prakticky“ tvořivě podílel. Jiné byly sítotisky v plné velikosti vytvořené tiskaři-řemeslníky „podle“ děl v jiných médiích. Ty druhé jistě mimořádně přesvědčivě zobrazují něco málo přes dvacet Pearceových původních obrazů s jejich čistými, rozsáhlými plochami specifických barev. Dva z nejstarších sítotisků, „St Ives All Round“ a „Newlyn All Round“ (oba 1976), byly vytištěny pouze černou linkou. Existuje také řada jednobarevných litografií.

O Bryanu Pearceovi bylo publikováno několik biografí, včetně knihy Ruth Jonesové Cesta syna (1976), Marion Whybrowové Bryan Pearce: soukromý pohled (1985) a Janet Axténové Umělec a jeho dílo (2004).

Los Miralles - ztracená civilizace

* Los Millares je prehistorická archeologická lokalita v jihovýchodním Španělsku, která obsahuje pozůstatky rozsáhlého neolitického sídliště, jednoho z největších známých opevněných sídlišť z tohoto období v Evropě. Toto fantastické město v pravěku stvořila supercivilizace a pak záhadně zanikla.

Sídliště Los Millares v obci Santa Fe de Mondújar v provincii Almería pochází z doby kolem roku 3500 př. n. l. a předpokládá se, že bylo osídleno stejnojmennou kulturou Millares. Archeologická lokalita je dlouhá 1,5 km a má rozlohu asi 19 ha, z čehož většinu zabírá nekropole a zbytek patřil městu. Předpokládá se, že v letech 3200 až 2300 př. n. l. žilo v Los Millares více než tisíc obyvatel.

Sídliště se skládalo z několika kruhových kamenných staveb, včetně obytných budov a hrodek, obklopených obrannou zdí, která uzavírala plochu o rozloze přibližně 20 000 m². Opevnění naznačuje, že obyvatelé Los Millares dbali na bezpečnost, protože zřejmě měli konflikt se sousedními komunitami. Soubor složitých a komplexních hradeb byl postaven před tisíci lety.

Neolitická nekropole je dále tvořena asi 80 kolektivními hrodkami, které obklopuje tato dvojitá linie pevností. Sídliště bylo pravděpodobně vybudováno ve třech fázích a jeho největší částí je právě rozsáhlé pohřebiště složené z přibližně 80 megalitických hrodek. Tyto kolektivní hrodky byly označovány jako Tholos, hrodky včelích úlů. Byly používány jako pohřebiště v několika kulturách ve Středomoří a západní Asii. Podle vědců je přesná chronologie výstavby hrodek v Los Millares nejasná, ale předpokládají, že podle tvaru,

velikosti a obsahu hrodek byli mrtví pohřbíváni uvnitř tholosu na základě společenského postavení. Nejvyšší představitelé komunity byli pohřbíváni v hrodkách blíže sídlištím.

Neocenitelný význam naleziště

Kromě impozantního opevnění je Los Millares známé také díky propracované technologii zpracování kovů, která se používala k výrobě řady kovových nástrojů a

zbraní. Lokalita poskytla cenné poznatky o každodenním životě a kulturních představách obyvatel Millares a je považována za jedno z nejvýznamnějších neolitických sídlišť v Evropě. Podle odborníků vzniklo starověké sídliště kolem roku 3200 př. n. l. a je

největším známým evropským opevněným sídlištěm, které bylo dosud vykopáno.

Významnou roli hrají kruhy

Los Millares je nyní zapsáno na seznamu světového dědictví UNESCO a je přístupné návštěvníkům, kteří se chtějí dozvědět více o tomto fascinujícím aspektu evropského pravěku.

Provincie Almería je jednou z osmi provincií Andalusie, autonomního společenství na jihu Španělska; zahrnuje hornatá území ve východním cípu Andalusie (část pohoří Sierra Nevada s nejvyšší horou Chullo, 2609 m a pohoří Sierra de Los Filabres s nejvyšší horou Calar Alto, 2168 m), široká údolí řek Almanzora a Andarax a území podél 219 km pobřeží Středozemního moře.

Sousedí pouze s provincií Granada na severozápadě a s Murcií na severovýchodě.

V provincii panuje velmi suché polopouštní podnebí a zdejší holá a

vyprahlá krajina působí i v rámci Španělska exoticky. Proto se zde natáčely různé westerny nebo filmy jako Lawrence z Arábie.

Co vidět v okolí Almerý?

Provincie Almería: Top atrakce

1 Poušť Tabernas.

2 Pláž Los Muertos,

Almeria, Spain

Cabo de Gata.

3 Oasys Mini

Hollywood Theme Park.

4 Pulpí Geode.

5 Alcazaba, Almería.

6 Pevnost Bravo.

7 Pláž Cala de Enmedio.

8 Refugios de la Guerra Civil Española de Almería.

The Alcazaba and

Cerro San

Cristobal

Alcazaba a

Cerro San

Cristobal

jsou dvě

historické

pevnosti

v Almerii.

Alcazaba,

postavená

v 10. století,

je největší

muslimskou

pevností ve

Španělsku a

nabízí

panoramatický výhled na město a moře. Cerro

San Cristobal, který se nachází na kopci vedle

Alcazaby, byl postaven v 20. století a nabízí

nádherný výhled na město a okolní krajinu.

LITOMĚŘICKÝ HRAD A JEHO POČÁTKY

(Poznámky k hradní politice Jana Lucemburského v severozápadních Čechách)

Oldřich Kotyza – Milan Sýkora

Letecký snímek areálu hradu. 1 – západní úsek obvodové hradby, 2 – severní úsek obvodové hradby, 3 – torzo severovýchodní válcové věže, 4 – nárožní hranolová věž, 5 – palác, 6 – čp. 68 (foto Z. Smrž).

Nejspíše v r. 1276 či 1277 mu byl poskytnut nový úřad litoměřického purkrabího, patrně ještě výnosnější a prestižnější než v Chebu. Roku 1278 dosvědčuje dvě listiny, a to Boreše z Rýzmburka pro klášter v Oseku (CDB V.2, č. 855, 573) a Rulka z Bieberštejna, udělujícímu svobody svým sedlákům v okolí hradu Frýdlantu na Liberecku (tamtéž, č. 860, 581). Uváděn je však jen v prostém tvaru „Jerek z Waldenberka“ bez titulu. Pochybnosti o tom, zda tehdy byl vůbec litoměřickým purkrabím, nás však zbavuje písemné stvrzení

kupní smlouvy z 16. května 1282 (CDB VI.1, č. 217, 268–269; extrakt in RBM II, č. 1275, 548). V ní „probošt litoměřické kapituly Konrád“ a „obec města Litoměřic“ (Chonradus, ... prepositus ecclesie sancti Stephani in Luthomeritz, ... commune [sic!] civium Luthomericensium“) stvrzují, že Bohuslav ze Žemosek prodal klášteru v Doksanech ves Janovice u Kravař. Zápisu svědčí na prvním – nejčestnějším – místě „pan Jarek z Waldenberka, litoměřický purkrabí“ („dominus Iarco de Waldenberch, Lv[thomeri]censis purchravius“) a až za ním je zařazen nejvyšší stolník Království českého Hynek z Dubé („dominus Heinco de Dvban regni Bohemie dapifer“), poté nám již známý vlivný šlechtic „pan Půta ze Mšeného“ („dominus Poto de Mschen“), následovaný „Janem ze Sebuzína, sudím Litoměřického kraje“ („[Iohanne]s de Zobzin iudex Luthomericensis provincie“). Poslední zpráva o litoměřickém purkrabí Jarkovi z Waldenberka je výše uvedená z r. 1282. Někdy poté do tohoto úřadu nastupuje Albert z Frýdlantu. Shodou šťastných okolností se v opisu zachovalo jeho svědectví pořízené v Liběšicích 9. dubna 1314 (CIM II, č. 138 – dodatek IV, 231–232, český překlad z 15. stol. viz tamtéž, k č. 138 – dodatky, 234), vyžádané díky

sporům města Litoměřic nejspíše s Ústím nad Labem o právo skladu. Albert, v r. 1314 i purkrabí na Přimdě („Albertus de Fridlant, purgravius in Frimberg“), dosvědčuje, „že sklad obilí i jiných všech věcí kupeckých, kteréž zduolu nebo shuory po Labi sie plavie, v městě Lithoměřicích z práva vždycky byl a jinde nikdež“ („supra civitatem Lithomericensem de iure semper fuit, alibi vero nusquam“). Tehdy „za času šťastné paměti milostivého pána našeho, pána Václava staršího, někdy českého a polského krále velebného, z podání jeho milostivého téhož města jsa purgrabi, tu drahně let sme obývali“ („tempore felicis recordacionis karissimi [sic!] domini nostri, domini Wenceslai senioris, quondam Boemie et Polonie regis magnifici, de collacione ipsius graciaiosa eiusdem civitatis purcraviatus exercendo ibidem annis pluribus residenciam fecissemus“) a že dohlížel na obchod po Labi a dodržování práva skladu. A ve výpovědi pokračoval, „že sme při tom byli, když ... pan Václav, někdy český a polský král velebný, jedné chvíle na soudě seděl a opatrní muži měštěné litoměřičtí s týmž pánem naším o tom rozmlúvámie měli“ („tunc affuisse, cum ... dominus Wenceslaus antedictus, quondam Boemie et Polonie rex inclitus, quadam vice iudicio presideret et discreti viri cives Luthomericenses cum eodem domino nostro tractatum habuissent super eo“). Jednání se dle Alberta zúčastnil mohučský arcibiskup Petr („Petro, sancte Maguntinensis sedis archiepiscopo“) a Burchard z Magdeburku („Purgardo de Meydburg“). A „takové právo skladu týmž pánem naším [Václavem] bylo ovšem vyznáno a potvrzeno“ („ius tale pro deposicione huiusmodi per ipsum dominum Wenceslaum fuit omnino approbatum et eciam confirmatum“). Pro časové zařazení listiny jsou důležitá jména obou svědků. (pokr.)

Jack Vance

Jack Vance, vlastním jménem John Holbrook Vance (29. srpna 1916, San Francisco, Kalifornie – 26. května 2013, Oakland, Kalifornie) byl americký důlní inženýr, fyzik, scenárista a spisovatel science fiction, fantasy a detektivních příběhů. Počátky jeho tvorby jsou spojeny s tzv. Zlatým věkem science fiction.

Narodil se roku 1916 jako třetí z pěti dětí v San Franciscu, kde prožil většinu života. Mnoho času také strávil na ranči svého dědečka, prominentního právníka, poblíž Oakley v deltě řeky Sacramento a získal zde lásku k přírodě. Byl rovněž velký čtenář a měl zájem o fantastickou literaturu. Když dědeček zemřel a rodina se během Velké hospodářské krize dostala na mizinu, Vance prošel několika zaměstnáními (např. hotelový portýr, česač ovoce, bagrista a další). Roku 1937 mu malé stipendium umožnilo začít studovat na Kalifornské univerzitě v Berkeley důlní inženýrství, fyziku a také žurnalistiku.

Roku 1941 odešel na čas z univerzity a pracoval jako elektrikář v loděnicích v Pearl Harbor. Havaj opustil šest týdnů před japonským útokem. Vrátil se ke studiu a ukončil jej roku 1942. Pro slabý zrak nebyl odveden a sloužil v obchodním loďstvu.

Roku 1946 se oženil s Normou Ingoldovou, se kterou měl syna Johna, a přestěhoval se do Oaklandu. Roku 1950 vydal vynikající fantasy knihu *The Dying Earth* (Umírající Země) založenou na povídkách napsaných ve

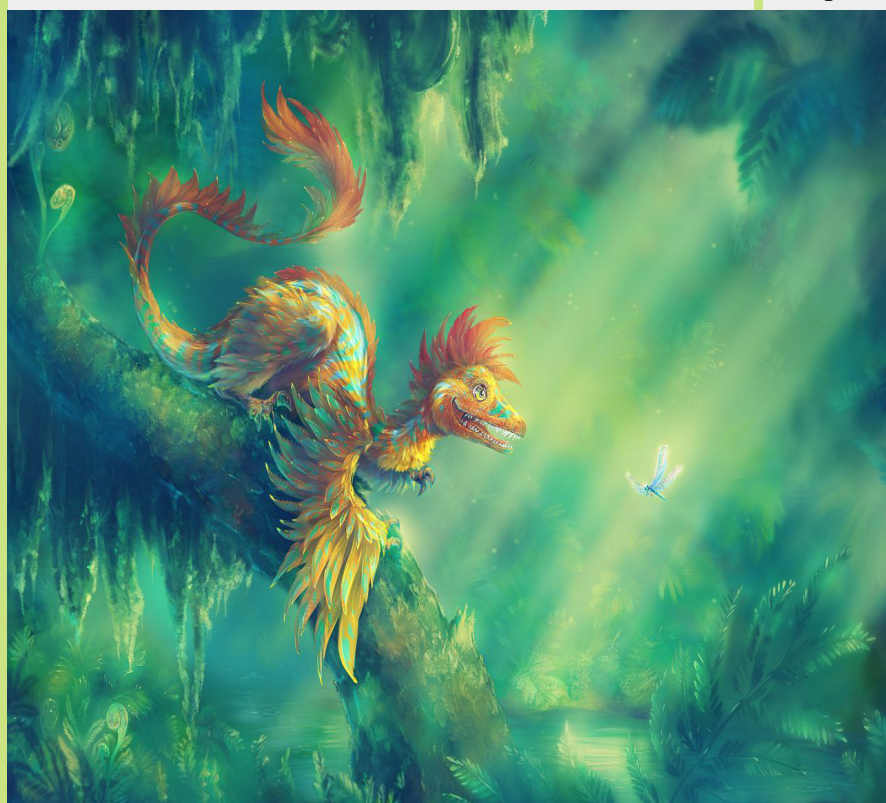
čtyřicátých letech převážně při službě na moři. V následujících desetiletích vydal desítky povídek a románů, často seřazených do cyklů.

Roku 1980 mu byl diagnostikován glaukom, operace očí nedopadla dobře a Vance přišel o zrak. S manželčinou

pomocí a posléze se speciálně upraveným displayem počítače pokračoval v psaní, roku 2009 vydal svou autobiografii *This is Me, Jack Vance!*, ale především se soustředil na revize a rozšiřování svých dřívějších příběhů. Zemřel roku 2013 ve svém domě v Oaklandu.

Jack Vance patří k předním spisovatelům žánru space opery. Jeho dílo, bořící pomyslnou zeď mezi science fiction a fantasy, se vyznačuje silnou imaginací a velkou pozorností k problémům sociologie a antropologie.

Ústředním tématem je pro něho život na jiných planetách a zobrazování podivuhodných a exotických společenských formací. Kromě sci-fi a fantasy je Vance také autorem řady detektivních příběhů, z nichž tři napsal pod pseudonymem Ellery Queen, a čtyř scénářů k sci-fi televiznímu seriálu *Captain Video and His Video Rangers*.

Poslední hrad

Hrad Hagedorn stál na hřebenu černého dioritového útesu a přes široké údolí hleděl k jihu. Větší, honosnější než Janeil, byl Hagedorn chráněn tři sta stop vysokými zdmi v obvodu jedné míle. Hradby se tyčily nad údolím do výšky devíti set stop a s věžemi a vížkami ještě výše. Dva svahy útesu, západní a východní, spadaly strmě do údolí. O trochu méně příkré svahy severní a jižní byly terasovitě upraveny, rostla na nich réva, artyčoky, hrušky a pomeranče. Přístupová cesta se ve spirálách vinula z údolí a vedla hradní branou na centrální náměstí. Naproti stála velká Rotunda a po jejích stranách vysoké domy pro dvacet osm rodin. Původní hrad, postavený hned po návratu lidí na Zem, stál na místě nynějšího náměstí. Hagedorn desátý, který shromáždil velké množství Venkovanů a Meků, vybudoval nové zdi a starý hrad potom zničil. Dvacet osm domů pocházelo z té doby před pěti sty lety. Pod náměstím byla tři služební podlaží: stáje a garáže úplně dole, nad nimi obchody a čtvrti Meků, a nejvýš všelijaké zásobárny a skladiště a specializované obchody – pekařství, pivovary, brusičství, zbrojířství, pokladnice a jiné. Nynější Hagedorn, dvacátý šestý v pořadí, byl z rodiny Claghornů z klanu Overwhelů. Jeho volba vyvolala všeobecné překvapení, protože O.C.Charle byl před svým zvolením dosti nevýznamnou osobností. Jeho elegance, intuice a erudice byly zcela průměrné, nikdy se nevyznačoval originálními myšlenkami. Byl dobře stavěný, tvář měl hranatou a kostnatou, s krátkým rovným nosem, hustým obočím a úzkýma šedýma očima. Jeho výraz, jež nactiutřači charakterizovali jako prázdny, byl obvykle trochu zamyšlený díky přimhouřeným víčkům a svařstělému blondřatému obočí, ale občas se náhle změnil v zarputilý a mrzutý, což si

sám Hagedorn O.C.Charle neuvědomoval. Tento úřad, i když si získal jen malou nebo téměř žádnou formální autoritu, měl přesto silný vliv a životní styl úřadujícího Hagedorna ovlivňoval každého. Z tohoto důvodu byla volba Hagedorna záležitostí nemalého významu, předmětem stovky úvah, a zřídka kdy kandidoval někdo, kdo neměl žádné prohřešky nebo nedostatky, o kterých by se nemluvilo s rozpačitou upřímností. Přestože kandidát nesměl nikdy nikoho veřejně urazit, přátelství se nevyhnutelně rozpadala, skrytá nenávisť narůstala, objevily se pomluvy. Povýšení O.C.Charla bylo kompromisem mezi dvěma stranami Overwhelů, což byl klan, na kterém volba závisela. Oba urození páni, mezi nimiž byl O.C.Charle pouhým kompromisem, byli velmi vážení, ale lišili se zásadně rozdílnými postoji k životu. První z nich byl talentovaný Garr z rodiny Zumbeldů. Byl ukázkovým příkladem tradičních ctností Hagedornu, byl vynikajícím znalcem esencí a oblékal se společensky, aniž by nosil plisé a znak šikmé růžice, charakteristický pro Overwhely. Snoubila se v něm bezstarostnost s intuicí a s důstojností, jeho pádné odpovědi jiskřily skvělými narážkami a rčeními, a byl přímo jízlivý, když vyburcoval svůj důvtip. Byl schopen citovat každé významné literární dílo, a protože hrál výborně na devítistrunnou loutnu, byl vždy velmi žádaný na Přehlídce starobylých heroldských plášťů... (více BONUS)

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MARVINŮV SLOUPEK

Tak jsem se byl podívat v dalším alternativním Vesmíru. S Mekem jsem se rychle dohodl, vlastně se všemi Meky, oni jsou navzájem propojení. Je zvláštní, že vyslechli všechny moje názory. A nic neudělali. Vlastně chtěli udělat - přinesli různé nástroje a přístroje a pokoušeli se je ke mně připojit. Říkali něco jako Léčba. Utekl jsem na nejbližší hrad. Ten dobyli. Další hrad také. Lidé nechápali co se děje. Marně jsem jim vysvětloval. Že chtějí léčit moje já. Mekům jsem opakovaně posílal zprávy, že nechci být léčen. Nepomohlo to. Dobyli další hrad na který jsem se přemístil. Tak když už zbýval poslední hrad, tak jsem z toho Vesmíru bez rozloučení zmizel. Jo za dobrotu ...

Ceny Sci-fi a fantasy Dragon Awards

Ceny Dragon Awards jsou souborem literárních a mediálních cen, které každoročně uděluje Dragon Con. Ceny, o nichž hlasují fandomové, vyzdvihují excelenci ve spekulativních kategoriích sci-fi, fantasy, hororu a alternativní historie napříč různými médii – romány, komiksy, filmy, televizní seriály, videohry a stolní hry.

A DALŠÍ PORCE PŘÍKLADŮ Z PŘIJÍMAČEK KE STUDIU MATEMATIKY NA OXFORDU

Question 27

This question concerns calendar dates of the form

$$d_1d_2/m_1m_2/y_1y_2y_3y_4$$

in the order day/month/year.

The question specifically concerns those dates which contain no repetitions of a digit. For example, the date 23/05/1967 is one such date but 07/12/1974 is not such a date as both $1 = m_1 = y_1$ and $7 = d_2 = y_3$ are repeated digits.

We will use the Gregorian Calendar throughout (this is the calendar system that is standard throughout most of the world; see below.)

Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.

[The Gregorian Calendar uses 12 months, which have, respectively, 31, 28 or 29, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30, 31, 30 and 31 days. The second month (February) has 28 days in years that are not divisible by 4, or that are divisible by 100 but not 400 (such as 1900); it has 29 days in the other years (leap years).]

(i) [2 marks]

Show that there is no date with no repetition of digits in the years from 2000 to 2099.

[Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.]

Cut Copy Paste Undo Redo

Question 27

This question concerns calendar dates of the form

$$d_1d_2/m_1m_2/y_1y_2y_3y_4$$

in the order day/month/year.

The question specifically concerns those dates which contain no repetitions of a digit. For example, the date 23/05/1967 is one such date but 07/12/1974 is not such a date as both $1 = m_1 = y_1$ and $7 = d_2 = y_3$ are repeated digits.

We will use the Gregorian Calendar throughout (this is the calendar system that is standard throughout most of the world; see below.)

Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.

[The Gregorian Calendar uses 12 months, which have, respectively, 31, 28 or 29, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30, 31, 30 and 31 days. The second month (February) has 28 days in years that are not divisible by 4, or that are divisible by 100 but not 400 (such as 1900); it has 29 days in the other years (leap years).]

(ii) [3 marks]

What was the last date before today with no repetition of digits? Explain your answer.

[Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.]

Cut Copy Paste Undo Redo

I dont know

Question 27

This question concerns calendar dates of the form

$$d_1d_2/m_1m_2/y_1y_2y_3y_4$$

in the order day/month/year.

The question specifically concerns those dates which contain no repetitions of a digit. For example, the date 23/05/1967 is one such date but 07/12/1974 is not such a date as both $1 = m_1 = y_1$ and $7 = d_2 = y_3$ are repeated digits.

We will use the Gregorian Calendar throughout (this is the calendar system that is standard throughout most of the world; see below.)

Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.

[The Gregorian Calendar uses 12 months, which have, respectively, 31, 28 or 29, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30, 31, 30 and 31 days. The second month (February) has 28 days in years that are not divisible by 4, or that are divisible by 100 but not 400 (such as 1900); it has 29 days in the other years (leap years).]

(iii) [6 marks]

When will the next such date be? Explain your answer.

[Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.]

Cut Copy Paste Undo Redo

Two

Question 27

This question concerns calendar dates of the form

$$d_1d_2/m_1m_2/y_1y_2y_3y_4$$

in the order day/month/year.

The question specifically concerns those dates which contain no repetitions of a digit. For example, the date 23/05/1967 is one such date but 07/12/1974 is not such a date as both $1 = m_1 = y_1$ and $7 = d_2 = y_3$ are repeated digits.

We will use the Gregorian Calendar throughout (this is the calendar system that is standard throughout most of the world; see below.)

Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.

[The Gregorian Calendar uses 12 months, which have, respectively, 31, 28 or 29, 31, 30, 31, 30, 31, 31, 30, 31, 30 and 31 days. The second month (February) has 28 days in years that are not divisible by 4, or that are divisible by 100 but not 400 (such as 1900); it has 29 days in the other years (leap years).]

(iv) [4 marks]

How many such dates were there in years from 1900 to 1999? Explain your answer.

[Throughout your answer, you may write d_1 for d_1 and so on.]

Cut Copy Paste Undo Redo

by

Naše krásné zříceniny - Košťálov

Historie a pověsti

Zdaleka viditelný hrad Košťálov, jehož zříceniny i dnes představují jednu z typických dominant Českého Středoohoří, byl založen neznámým stavitelem (snad pány z Házmburka) někdy v průběhu 14. století, poprvé je však výslovně historickými prameny doložen až roku 1372. Za Kaplířů ze Sulevic byl roku 1422 obléhán husitským vojskem. Sídlem Kaplířů zůstal až do poloviny 16. století, kdy jej nahradila pohodlnější a lépe

přístupná tvrz v původním poplužním dvoře pod hradem. Ten byl opuštěn a zanedlouho zpustl. Jako pustý je popisován již na počátku 17. století.

Zbytky hradu Košťálova, stojící na vrcholku příkré skály Českého středohoří, která je asi totožná s horou Přípkem, uvedenou v Kosmově kronice, působí dodnes impozantním dojmem. U vrcholku kopce je volné prostranství, kde se zřejmě rozkládal dolní

hrad. V 19. století zde byl prováděn výzkum a nálezy byly předány do muzea v Třebenicích.

V severovýchodním cípu byly nalezeny zbytky kuchyně (kachle, saze, nádoby), v severozápadní části nálezy zase označily kovárnu a sklad železa. Uprostřed prostranství jsou zasypané sklepy. Ve zřícenině hradu bylo objeveno i mnoho zámku a klíčů z 15. století, střely, ostruhy, uzdy, podkovy.

Lépe se zachovala stavba horního hradu, vybudovaná na strmé skále a chráněná hradbou. Horní hrad tvoří jediná věžovitá budova paláce. Přízemí bylo bez oken –

v prvním i druhém poschodí byla menší okna – a donedávna byl zachován i zbytek třetího poschodí, kde byla velká okna.

BĚLA A KOŠÁL
Běla si oblíbila muže jménem Košála, bohatého zemana, a pojala ho za manžela. Sídliili spolu na hradě Bílině, v žírném, úrodném kraji, jímž

protékala bystrá říčka.

Když jejich pozemky nestačily pro četná, množící se stáda, hledali sobě nové sídlo. Zalíbil se jim vrch nad údolím potoka Modly i vystavěly na něm nový, pevný hrad. A protože se jejich první hrad zval po Běle Bílina, dali svému novému sídlu jméno Košťálov (hrad Košálův).

Když byly lesy pod horou vypraženy ohněm a vznikly tu

nové dědiny, vyjela si Běla s pěti svými družkami koňmo z Bíliny na hrad Košťálov. Cestou přes pohoří vyřítili se na ně z lesa dva statní, huňatí medvědi a s obou stran jim zastoupili cestu, takže nemohly

z léčky prchnouti.

Tu seskočila Běla s koně, dávajíc tak dívkám příklad, a všechny se hned obořily svými oštěpy na lité šelmy. Ubodaly je a ubily, vsedly na koně a šťastně dojele cíle. Košál, uslyšev o té příhodě, poslal sluhy pro zabité medvědy, dal je stáhnouti a jejich kůži k počtě své statečné ženy pověsiti na bránu Košťálova. V těch místech, kde se událo přepadení, byl les vymýcen a postaven tu dvorec Medvědice.

Zatím co Běla pobývala na Košťálově, přišel do kraje ležícího od Bíliny na půlnoční stranu s početnými stády bohatý zeman Kolostoj. Jeho pastýři našli tu pramen horké vody. Kolostoj, usadiv se v jeho blízkosti, postavil si tu hrad Teplice.

Na Bělinu žádost vypravil se Košál s nevelikým vojskem proti vetřelci, chtěje ho z kraje vypuditi a hrad mu rozbořiti. Avšak Kolostoj zpozoroval včas nebezpečí a přichystal se řádně k obraně. Když se Košál, obhlížeje si hradby, přiblížil na dostřel, napjal Kolostoj luk a proklál mu obnaženou hlavu šípem. Pak vyrazil se svým lidem z hradu a přinutil Košálovo vojsko na zmatený útěk. Desátého dne nato rozžehkala se se světem i Běla, zdrcená žalem nad smrtí milovaného muže.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA vychází nepravidelně asi jednou měsíčně vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: https://www.facebook.com/pavelhruby03

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.3

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
6. říjen 2025
© PRUH Soft 2025

Hlídač pokladu
Podle místní pověsti je na hradě ukryt poklad, který hlídá pes s ohnivými očima. Je možno se k němu dostat jen na Květnou neděli. Jistý muž prý kdysi nalezl trhlínu ve skále, odehnal psa a nabral si peněz. Doma však shledal, že si nabral jen bezcenné střepiny, a do rána zemřel.

ŘÍJEN

Listí se třpytí v zlaté záplavě,
vítr je roznáší po cestách v trávě.
Slunce se sklání, den tiše mizí,
všechno se chystá k zimnímu klidu.

Z polí se line vůně vlhké země,
jablka zrají, hrušky padají jemně.
V sadu je ticho, jen šustí listí,
říjen barevný nám duše čistí.

Ráno je chladné, mlha se plíží,
v dálce se jelen v houštině skrývá.
Čas se zpomalil, svět ztišil krok,
říjen je básník, co zapsal rok.

V krbu praská dřevo v plameni,
venku se šíří, noc už se mění.
Říjen nás zve k tichému snění,
v jeho náručí je klidné smíření.
(CHATGPT a PH)

Ř Í J E N 2 0 2 5												22 prac. dnů									
40			07:00 18:38	Středa 1	16:32 +++	07:02 18:36	Čtvrtek 2	16:57 00:28	07:04 18:34	Pátek 3	17:18 01:48	07:05 18:32	Sobota 4	17:32 03:11	07:07 18:30	Neděle 5	17:46 04:34				
				Igor		Olívie, Oliver		Bohumil		František		Eliška									
41	07:08 18:27	Pondělí 6	18:01 05:59	07:10 18:25	Úterý 7	18:16 07:26	07:11 18:23	Středa 8	18:35 08:56	07:13 18:21	Čtvrtek 9	19:00 10:29	07:14 18:19	Pátek 10	19:36 12:01	07:16 18:17	Sobota 11	20:25 13:24	07:18 18:15	Neděle 12	21:31 14:30
		Hanuš		Justýna		Památný den sokolstva		Štefan, Sára		Marina		Andrej		Marcel		Den samizdatu					
42	07:19 18:13	Pondělí 13	22:48 15:17	07:21 18:11	Úterý 14	— — 15:50	07:22 18:09	Středa 15	00:09 16:12	07:24 18:07	Čtvrtek 16	01:29 16:29	07:26 18:05	Pátek 17	02:45 16:43	07:27 18:03	Sobota 18	03:59 16:55	07:29 18:01	Neděle 19	05:10 17:06
		Renáta, Koloman		Agáta		Tereza, Terezie		Havel, Galina		Hedvika, Heda		Lukáš		Michaela, Michala							
43	07:30 17:59	Pondělí 20	06:20 17:18	07:32 17:57	Úterý 21	07:30 17:32	07:34 17:55	Středa 22	08:41 17:47	07:35 17:53	Čtvrtek 23	09:53 18:07	07:37 17:51	Pátek 24	11:04 18:34	07:39 17:49	Sobota 25	12:10 19:11	06:40 16:47	Neděle 26	12:09 18:59
		Vendelín		Brigita		Sabina		Teodor		Nina		Beáta		Enk		Ve 3h končí letní čas ▶ 2h					
44	06:42 16:45	Pondělí 27	12:56 20:00	06:43 16:44	Úterý 28	13:32 21:10	06:45 16:42	Středa 29	13:58 22:26	06:47 16:40	Čtvrtek 30	14:19 23:45	06:48 18:39	Pátek 31	14:35 ++ ++						
		Šarlota, Zoe		Alfréd		Den vzniku Československa		Silvie, Sylva		Tadeáš		Štěpánka									

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz